

832289

SŁUŻBA WYWIADU WOJSKOWEGO**BIURO PRAWNE**P/¹⁷⁴..... /2013/TP

Warszawa, dnia 29 stycznia 2013 r.

Egz. nr ¹...

MSW

DEPARTAMENT PRAWNY MSW

Wpłynęło dn: ...2013 201-3-0r

Nr ref.

RKP-20453/13
YB**DYREKTOR
DEPARTAMENTU PRAWNEGO
MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH****Pan Andrzej RUDLICKI**

Odpowiadając na pismo nr DP-III-0231-83/12/JP z dnia 21 stycznia 2013 r., dotyczące projektu ustawy o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, poniżej przedstawiam stanowisko Służby Wywiadu Wojskowego w przedmiotowej sprawie.

Przedłożony projekt ustawy w zasadniczej mierze spełnia potrzeby i postulaty zgłaszane przez Służbę Wywiadu Wojskowego w toku dotychczasowych prac nad projektem założeń do projektu ustawy o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej.

Co do meritum, Służba Wywiadu Wojskowego zgłasza jedną uwagę, mianowicie w art. 20 ust. 1 proponuje się uzupełnić przypadki użycia psa służbowego o te, które wymienione są w art. 10 pkt 5 i 6 projektu ustawy o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, tj.:

- przeciwdziałanie bezpośredniemu zamachowi na ochraniane przez uprawnionego obszary, obiekty lub urządzenia oraz
- ochronę porządku lub bezpieczeństwa na obszarach lub obiektach chronionych przez uprawnionego.

Postulowane przez Służbę Wywiadu Wojskowego przyznanie możliwości użycia środka przymusu bezpośredniego w postaci psa służbowego podyktowane jest potrzebami związanymi z ochroną własnych obszarów, obiektów i urządzeń. Biorąc pod uwagę, iż katalog środków przymusu bezpośredniego przyznany dla uprawnionego – jakim będzie

832289

Służba Wywiadu Wojskowego, dotyczy zarówno ustawowych zadań merytorycznych, określonych w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego (Dz. U. Nr 104, poz. 709 z późn. zm.), jak i zadań związanych ochroną własnych urządzeń, obszarów i obiektów oraz zadań związanych z przeprowadzaniem doprowadzenia i konwoju (art. 74 pkt 2 w związku z art. 5 projektu ustawy o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej) postulat ten został uwzględniony. Jednakże projektodawcy w przepisie art. 20 projektu ustawy o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, dotyczącym ogólnej zasady użycia środków przymusu bezpośredniego, pomija dwa, kluczowe dla SWW, przypadki użycia psa służbowego, co w opinii Służby Wywiadu Wojskowego, jest przejawem niekoherentności przepisów ustawy głównej i przepisów zmieniających inne ustawy. Należy przy tym podkreślić, że brak możliwości użycia psa służbowego w przytoczonych wyżej dwóch przypadkach, czyni dla Służby Wywiadu Wojskowego ten środek przymusu bezpośredniego w zasadzie nieprzydatnym.

Dodatkowo, Służba Wywiadu Wojskowego poniżej pragnie podnieść uwagi o charakterze legislacyjnym.

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na przepis art. 34 ust. 4 pkt 8 projektu ustawy o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej. W przepisie tym projektodawca upoważnia Szefa Służby Wywiadu Wojskowego, kierownika właściwego do spraw ochrony obiektów jednostki organizacyjnej SWW albo osoby przez nich upoważnione, do podejmowania decyzji o użyciu lub wykorzystaniu enumeratywnie wymienionych w tym przepisie środków przymusu bezpośredniego. W tym kontekście zwraca uwagę rozbieżność, między środkami przymusu bezpośredniego, na użycie lub wykorzystanie których decyzję podejmować mają wymienione wyżej organy i jednostki SWW, a środkami przymusu bezpośredniego, przysługującymi Służbie Wywiadu Wojskowego na podstawie art. 30a ust. 1 ustawy o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego, który dodawany jest w art. 74 pkt 2 projektu ustawy o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej. Powyższe wątpliwości proponuje się rozważyć w trakcie konferencji uzgodnieniowej w dniu 4 lutego 2013 r.

Ponadto proponuje się skreślić przepis art. 30a ust 3 ustawy o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego dodawany w art. 74 pkt 2 projektu ustawy o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej – gdyż znajduje się w nim odesłanie do

832289

nieistniejącego przepisu art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. d projektu ustawy o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej.

W przypadku gdyby doszło do oczywistej pomyłki pisarskiej i projektodawcy w wymienionym wyżej art. 30a ust 3 dodanym do ustawy o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego zakładają odesłanie do przepisu art. 44 ust. 1 pkt 1 lit. d projektu ustawy o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, także proponuje się skreślić dodawany przepis – gdyż zakazuje on funkcjonariuszom i żołnierzom Służby Wywiadu Wojskowego użycia broni palnej w bezpośrednim pościgu za osobą w przypadku, w którym nie mają oni w ogóle uprawnienia do używania broni palnej. Jak wynika bowiem z przepisu art. 30a ust. 2 ustawy o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego, dodawanego w art. 74 pkt 2 projektu ustawy o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, funkcjonariusze i żołnierze Służby Wywiadu Wojskowego uprawnieni są do użycia lub wykorzystania broni palnej w przypadkach, o których mowa w art. 44 ust. 1 pkt 1 lit. a-c i e (czyli bez litery „d”), pkt 2 i 3 lit. a oraz w art. 45 pkt 1 projektu ustawy o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej.

Dodatkowo, w art. 44 ust. 5 i 44a ust. 3 dodawanych do ustawy o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego w art. 74 pkt 3 projektu ustawy o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, projektodawcy przewidzieli odesłanie do art. 15, nie wskazując jednocześnie o jaki akt normatywny chodzi. Opierając się na zasadach techniki prawodawczej przyjąć należy, iż chodzi o art. 15 ustawy zmienianej tzn. ustawy o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego, zgodnie z którym powołanie na stanowisko Szefa SKW, Szefa SWW lub ich zastępców osoby niebędącej żołnierzem zawodowym albo funkcjonariuszem SKW albo SWW, jest równoznaczne z nawiązaniem stosunku pracy na podstawie powołania, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.). W opinii SWW, przepis ten jest nieadekwatny do przedmiotu unormowań art. 44 ust. 5 i 44a ust. 3 ustawy o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego oraz pozostaje poza zakresem normowania projektowanej ustawy o środkach przymusu bezpośredniego oraz broni palnej.

Ponadto, Służba Wywiadu Wojskowego pragnie zwrócić uwagę na treść oceny skutków regulacji, zawartą w uzasadnieniu do projektowanej ustawy o środkach przymusu bezpośredniego oraz broni palnej, w zakresie podmiotów, na które będzie oddziaływać projektowana regulacja. W ocenie Służby Wywiadu Wojskowego, projekt ustawy będzie

832289

oddziaływać na funkcjonariuszy i żołnierzy uprawnionego (SWW) do użycia lub wykorzystania środków przymusu bezpośredniego lub broni palnej, nie tylko „w zakresie ochrony własnych urzędzeń oraz obszarów i obiektów, a także przebywających w nich osób” lecz również, a może przede wszystkim, w zakresie realizacji wszystkich ustawowych zadań uprawnionego, zarówno merytorycznych, ochronnych jak i w trakcie realizowania doprowadzenia i przeprowadzania konwoju. Wobec powyższego Służba Wywiadu Wojskowego proponuje skreślić zacytowane wyżej wyrażenie, które wbrew przepisom ustawy zawęża zakres oddziaływania projektowanego aktu normatywnego.

z powierzenia

p.o. DYREKTOR
BIURA PRAWNEGO
SŁUŻBY WYWIADU WOJSKOWEGO

M. Jabłoński
plk Mariusz JABŁOŃSKI

Wykonano w 2 egz.

Egz. nr 1 – Dyrektor Departamentu Prawnego MSW.

Egz. nr 2 – a/a – BP.